

„Marija ieškojo pasimetusio Sūnaus“

Tris dienas ir tris naktis Marija ieškojo pasimetusio Sūnaus. Duok, Dieve, kad mudu su tavimi galėtume pasakyti, jog mūsų valia pasitikti Jėzų taip pat nepažįsta poilsio. (Vaga, 794)

gegužės 10 d.

Koki skausmą patyrė Jo Motina ir šv. Juozapas, kai grįžtant iš Jeruzalės Jo nebuvo nei tarp giminių, nei tarp pažįstamų! Ir kaip jie apsidžiaugia, Jį pamatę iš tolo, mokantį Izraelio

išmintinguosius! Bet įsidėmėkime tariamai griežtokus Sūnaus žodžius Motinai: *Kam gi manęs ieškojote?*

O argi nereikėjo Jo ieškoti? Tai gali suprasti sielos, patyrusios, kas yra prarasti Kristų ir vėliau Jį atrasti... kam gi manęs ieškojote? *Argi nežinojote, kad man reikia būti savo Tėvo reikaluose? Ar nežinojote, kad visą savo laiką turiu skirti dangaus Tėvui?*

Štai toks šios dienos maldos vaisius: mes įsitikinome, kad mūsų kelias žemėje visokiomis aplinkybėmis, kiekvienu metu skirtas Dievui, kad tai šlovės lobis, dangaus atspindys. Mūsų rankose jis yra turtas, kurį reikia atsakingai tvarkyti žmonių ir Dievo akivaizdoje, nesvarbu kur būtume, net pačiame gatvės šurmuly, pašventinti savo darbą, verslą, ar savo tarnybą, šeimyninį gyvenimą, visuomeninius santykius, visą veiklą,

kuri atrodo tokia žemiška. (Dievo
bičiuliai, 53–54)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/marija-ieskojo-
pasimetusio-sunaus/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/marija-ieskojo-pasimetusio-sunaus/) (2025-04-22)